

GAZETA

CI
CI ROMÂNISMULU.
DEMOCRATIA
MORAVURI DEMNE D'UNU DEMNU POPORU

REDACTIA IN PASAGIUL ROMAN Nr. 9.

ARTICULELE NEPUBLICATE SE ARDÜ.

ABONAMENTELE

NU SE FACÜ DE CÄTÜ P'UNÜ ANÜ SEÜ 6 LUNİ.
PENTRU CAPITALA BUCURESCI :

Pe unü anü (52 numere)	lei 24.
Pe şese lunİ (26 numere)	lei 12.
Unü singurü esemplarü	banİ 50.
Linia de reclame şi insertiuni	lei 2.

În Bucuresci, abonamentele nu se facü de cätü la admi-
nistraţiunea diarului, pe banİ gata.

ADMINISTRATIA IN PASAGIUL ROMAN No. 11.

SCRISORILE NEPLÄTITE SE REFUSÄ.

ABONAMENTELE

ÎNCEPÜ NUMAI CU NR. 1, 13, 26 ŞI 39.

PENTRU DISTRICTES I STRAINETATE:

Pe unü anü (52 numere)	lei 27.
Pe şese lunİ (26 numere)	lei 14.
Unü singurü esemplarü	banİ 55.
Linia de anuciuri	banİ 30.
Pentru streinätate, pe anü (52 numere)	lei 30.

Din districte, abonamentele se trämütü prin mandate po-
stale; din sträinätate în numerarü.

RIDENDO DIGERE VERUM QUID VETAT ?

Diarulü apare uä datä pe sèptemänä : DUMINECA. — Administratore, TOMA I. STOENESCU.

S U M A R I U

- 1.— Cätelulü politicü, poezie poetizată de unü poetü.
- 2.— D'ale sèptämânei—pricopsela pricopsită a Conferinței conferitü la Constantinopole.
- 3.— Uräscü Ovreimea, poezie de BAVIN.
- 4.— Cugetäri şi maxime—Aşa este n'ai ce'i fa.e.
- 5.— Pescele säratü.—Bunü pentru trasü la mäsea.
- 6.— Anuciü importantü.—Veți vedea.
- 7.— Sonetü amicului N. S. täceți sä nu afe, cäci se face pärjol, de SIR-KOCK.
- 8.— Scrisörea lui popa Tache, säu rëfuiala Telegrafului.
- 9.— La uä halbä cu bere, cäntatü de MITICA.
- 10.— De töte, säu de nimicü.
- 11.— La ea, poezie de DANIEL D. ZORILA.
- 12.— Programulü scölei libere.—Alergäti copii la ea nu la cärciumile cäntände.
- 13.— Bibliografi şi teatru.

CÄTIELULU POLITICU

Într'unü timpü, uä-diniörä, cândü scia şi animalulü
Së judece, së vorbescä şi la multe sä dea planulü,
Omenii, 'ntr'üä adunare, primirä pe Fideluşiü
Ca së vadä ce-o së spuie ästü politicü cätelusuü.

Dëru Fidelü, a sea naturä nicü aci nu'şi päräsesce,
Cäci, cum säri la tribunä, elü pe labe se lungesce.
Toți se mirä, ér unü membrü (cäruia'i pärea mai rëu
C'a primitü în adunare unü puü neaoşü de duläü)
Së încercä së'i observe posa sea dobitocescä
Şi, 'nainte de vorbire, së'lü învețe së slujescä.

Dëru atuncü Fidelü protestä astü-felü către prisidentü :

«N'am vëdütü penë acum acest singur parlamentü,
«Ci uä sutä. Cum së'mi facä observații d'astea mie
«Unü om care 'n tãri streine n'a fost, nicü pöte sä scie
«Politica cea înaltä, ce'i în cerü şi pe pämentü ?
«Eü amü cunoscințe 'ntinse şi putere în cuvëntü.
«Sunt crescut şi trätü bine, cätelü nobilü, boieresc,
«S'amü umblat atäta lume numai sä më pricopsesc !»

Omenii în neräbdare, iertä-acea necuviință,
Curioşi sä afe 'n fine a cätelului sciință.
Deci potaia, mädrä-acuma c'a putütü se isbutescä,
Întinde botulü pe labe şi începe së vorbescä
Mai äntäü vorbi de Söre şi de Stelele cu cödä;
De Lunä : cum Värcolaciü suntü în stare ca s'o rödä;
Curcubeulü fu în urmă pe'ndelete cercetatü
Ca dintr'ensulü së conchiä la politica de statü,
Dupä ce'ndrugä de ömeni şi de nații sëü popöre,
Se sui din nou la Lunä se'nhätä din nou de Söre
Şi d'aci, prin scoborire, alergä în fundü de märi.
Ne'ncetatü, ca uä maşinä, ca bolnavii 'n aiuräri.
Apoi, cândü së isprävescä, le mai dise :

«Cum vedeți

«Omulü celü mai de valöre ce în tãrä ädi aveți
«Nu e altulü de cât ënsümü. Titlulü meü de doctoratü

«Dobänditü în dece zile (sä nu äicä cumpäratü)
«E în stare sä vë facä a pricepe de ce sciü
«Cu palavre şi moşmönde patru ore së vë fiü !»

Toți gäsirä cä'i minune, c'are-üä voce-aşia de dulce
În cät lucrü'i de mirare : së te'nchinü şi sä'fi faci cruce
Cä vorbele'i curgü din gurä ca flori de märgäritarü
Cu nespüsä dibäcie şi cuvëntü parlamentarü.
Astfelü, tötä adunarea cu cäldurä ilü admirä
Şi, uitändu'lü cä e cäine, soți şi membru ilü primirä.

Muritorü, nu uitäți vorba'mi :—mai depärtați din cäței
De vreți së scäpați uä data de lingäi şi de mişei !
Talentulü färä virtute e uä plantä-oträvitorë
Ce, sub nume de remediu, cäutä së vë ömöre !

D'ALE SÈPTÄMÄNEI

Nici o sèptemänä n'a fostü mai bogatä în fapte
märețe şi gogonețe ca sèptemänä rëposatä.

Conferința de la Constantinopole s'a născutü cu
sgomotü, a facut chief cu sgomot ş'a rëposat mor-
täciune. Fructele sale n'a fostü altele de cätü de a
face ca tötä lumea sä stea cu gura cäscatä şi cu ochii
bleojdiți la ea, pinä când urändu-i-se lui musü pi-
lafei başa, le spuse olmazü aide ghit bre ciapcän,
v'äti mirositü îndestul unul pe altulü, 'mi-äți mân-
catü şi beütü mai multü de cätü credeamü, şi...
le trânti uşa în nasü.

Numai cucöna madamä a lui musü Salisbury,
işü resbunä pe hanäma inimit lui Mitad pacea, care
le puse a proba madamei inglizöice cä scie şi ea ce
este lumea elegantä de şi stä la Stambulü.

Iaca şi altä pricopselä pricopsită ce mai facü
conferenta Conferință de la Constantinopole.

Citiți şi bägați la capü ce ne spune urmätöarele
linii luate dupä «Romänul» de la 8—9 Ianuarie
curent, şi «Presentul» din Bacäü, totü de la 9 Ianuarie.

Halal sä le fie ! Diarele însă nu vrea sä ne spue
cine va pläti pagubele cauate. Totü turcul ? Säü
altü cine-va.

Cätü pentru cele l-alte chestiuni ale äilei, fiind
prea mnle şi spațiul nostru prea îngustü, le dä-
ruim Dracului ca şi pe cei rëi de platä.

«De la deschiderea conferințelorü şi pinä acum,
plenipotențiarü puterilorü äü redusü necurmatü

primele lorü cereri. La fiä-care reducere ei dechia-
rarä cä este ultima ce se pöte face, şi la viitörea
şedință se facurä nuoi reduceri.

Concesiunile făcute treptatü Porței furä atätü
de necurmate, în cätü tötä presa Europei începu a
lua în deridere pe toți membrii Conferinței.

Fiindü în natura Francesului ş'a Romänului d'a
ridä, chiarü în mijloculü nenorocirilorü, luämü in-
dräscelä sä punemü aci sub ochii publicului 'o
glumëtä epistolä particularä ce ne-a trämisü, în
acöstä privință, acumü vr'o şese äile, din Constau-
tinopole, unü amicü alü nostru.

—Së äice cä d-nii ambasadori, cärorä Turcii le
daü vinuri bune şi mäncäri bune în bufetulu Confe-
rinței, äü sä'şi spargä capetele în viitörea intrunire.

«Apropos de aceşti ambasadori s'a tot äisü cä
suntü cu totulü de acordü, cä se înțelegü bine, etc.
Ecä cum se înțelegü : se ducü la palatulü amira-
litäti, unde se şinü şedințele; acolo, înainte d'a
începe a lucra, preferä sä mänance; inträ dëru în
restaurantü şi punëndu-se sä bë şi sä mänance,
începü conversațiunea între dënsii, dëru nu politicä
ci gastronomicä.

«Unulü äice : acestü vinü de Bordeaux e esce-
lente, äşi propune sä mai sorbinü cäte unü paharü.
Toți rëspundü : suntemü de opinia d-tële... şi cu
invoiala tuturorü se mai absörbe cäte unü paharü
de vinü.

«Altulü laudä unü muşchiü de iepure şi toți
rëspundü : äi dreptate, şi noi credemü cä d-tea.

«Spiritulü de conciliațiune esistä în celü mai
mare gradü. Turcii împingü condescendința penä
a mäncä carne de porcü, pentru a arëta represen-
tanților cätü suntü de doritori d'a se împäca.

«Nu mi-s'a spusü însë deca trämisiü puterilorü
le întoreü şi ei complimentulü bägändü degetele
în bucate.

«Cändü însë cu päntecela imflatü şi cu creierii
greoi se punü înaintea mesei acoerite cu postavü
verde, lucrurile nu mai mergü totü astü-felü.

«Cändü se cere Turcului autonomia Bulgariei,
elü rëspunde : së fimü drepti, v'am cedatü asupra
cärni de porcü la rëndulü d-vöstre trebuie së ce-
datü asupra Bulgariei. Şi cândü Ignatieff se arëtä

dispus să mai lase din cerințele Rusiei, Prusacul îi răspunde: am consimțit să golesc cu d-tea totă sticla de vin, la rândul d-tale fi bun de nu mai tocmăi, căci această nu'mi vine la socotela.»

Cetim în ziarul *Pester Zeitung* din 10 curent Conferința și Ebreii din România. Se scrie din Constantinopole cu data din 8 Ianuarie.

«Astă-dî Lună discuțiunea în conferință este foarte vie. Toți se află într'o mișcare Ignatiev repetă continuu pretențiunile Rusiei. Reprezentantul Turciei nu răspunde, ci numai prin gesturi arată că nu primește nimic, iar pe fața lui se vede un zîmbet ironic care infuriază pe Ignatiev. De o-dată se aude un marș triumfal intonat de o muzică militară, mergîndu în fruntea unor regimente turcești, ce trecu pe sub ferestrele conferinței.»

Salisbury trage pe Ignatiev de pulpană și îi dăce la ureche. — Lubita acesta este un răspuns puternic la cererile D-tale; și ori cât ajutor îți aș da eu, îți va fi de foarte puțin folos. Vești că guvernul turcesc, la toate punct-le asupra cărora suntem de acord, ne răspunde cu mișcarea unei armate gata de rebel.

Ignatiev vremea confusiat de atată furie și necaz.

În acel moment ușa se deschide și un funcționar aduce o depeșă pe care secretariul începe a o citi. Ea cuprinde noutatea că guvernul român a însărcinat o comisiune care să cerceteze chestiunea persecuțiunii de care s'au plânsu Israelii.

Ignatiev pierde răbdarea și cu un ton aspru dăce secretariului. — D-le lasă ace depeșe, noi nu suntem aci să pierdem un timp atatu de prețios, cu nimicuri jidovesce. La noi în Rusia când un Ebreu cutază a profera ceva, țera noastră sacra și infailibile nu'l mai pte suferi; elu trebuie să mērgă la Siberia. Să continuăm daru desbaterele noastre.

Grafu Zichy ambasadorul Austro-Ungariei, se scōlă și dăce: — Exelențe, nu trebuie să tratăm cu ușurință chestiunea israelită. Este o rușine pentru puterile Europei, ca noi reprezentanții lor, să trecem cu tăcere asupra persecuțiunii unor nevinovați. Eu propun să punem în desbatere chestiunea israelită.

Ignatiev auzind astă propunere, își mușcă buza, așteptând ca un altul să răspundă grafu Zichy.

Reprezentantul Franciei luând cuvântul dăce: — Nu, eu sum contra propunerii d lui Zichy. Chestiunea israelită nu trebuie să vie în discuțiune. (Ignatiev aprobă cu un gest). Dicu, chestiunea israelită nu trebuie să vină în desbatere, fiindu că nici nu este o chestiune. Dacă noi avurăm în Franca Israelii miniștri și țara n'a fostu în pericol; așa nici România nu pte fi perdută dacă și acolo căți va Ebrei voru vinde vin și rachiu. (Ignatiev nu și pte disimula disimentulul).

La rândul său, reprezentantul Italiei, care cochetează cu politica rusescă, luând cuvântul dăce: — Departe de a fi Ebreo-fil ca Grafu Zichy, nu știu nici eu pentru ce s'ar face atata larmă pentru Jidovii cari sunt o națiune mōrtă; daru fiindu că Papei de la Roma îi place persecuțiunea Ebreilor și eu ne voindu să lasu astă mulțumire Sfintului Părinte, de aceea opinez și eu să luăm în desbatere la moment chestiunea Ebreilor.

Reprezentantul Germaniei luând și el cuvântul în chestiunea Ebreilor face câte-va alocuțiuni glumețe și dăce: — Din punctul de vedere al umanității și al dreptății sunt contra ori cari persecuțiuni îndreptate în contra unor omeni nevinovați. Și astfel naturalmente sunt și eu contra persecuțiunii Israelitilor. La noi însă am putut cunoște numai două partide de Ebrei. Una a doctorului Gaiger sau reformist și alta a lui Hildeshammer sau orthodox. — Ași vrea să știu de care partidă sunt cei din România; de a lui dr. Gaiger sau Hildeshammer, ori de ambele partide. Dacă sunt din amindou partidele, atunci nu mai e nevoie să'i persecut guvernul, căci ele singure se luptă între ele pe viața și pe mōrte.

(Illaritate generale, numai Ignatiev șeade posomoritu.)

Lordul Salisbury se scōlă și dăce: — Innaltă conferință, după cum am aflatu, Aliența Israelită din Paris a hotăritu se ne adreseze o cerere în chestiunea Ebreilor din Orientu. Să lăsam dar astă chestiune, până când ne va veni cererea de care vorbesc.

Majoritatea primește această propunere și reincepte desbaterea dintre Ignatiev și reprezentanții Turciei.

Aceste le citim într'unu diaru vienez cotidian; le par însă mai mult o închipuire de cât un adevăr.

URASCU OVREIMEA

Maî sēra trecutā stam singuru în casă;
'Mi-era somn de mōrte. Musa nu mē lasă
Să m'aruncu în patu
Scrieamu nisce versuri forte plângētore.
Audu ciocū, la use : intră, frățiore,
Dicu imediatu.

— Eu suntū, servitorulū, viu domnule a'ți spune
Că Ovreiulū cela, perciunatu din fire,
Iară și a venitū.

— Ah! mārșevă lepră. De ce'lū lași, nebune,
Să intre pe pōrtă? Du-te, dă'i de scire
Că amū adormitū.

Servitorulū plēcă. Nu sciu ce'i cu mine?
Urascu ovreimea; pe aste jughne
Iuși afurisiți!

Vreū să scapu de dēnși, să mē lase 'n pace
Dicu că 'mi suntū prieteni! Asta nu pré 'mi place
Cum vē 'nchipuiți.

Iară și ciocū la use! Intră, cine este?

— Eu, totū servitorulū, viu să'ți dău de veste:
Ovreiu 'i la scară!

Nu vrea ca să plece; vrea să vē vorbescă.
Ești nebunū, măi Gheorghe? Diș să mē slăbescă;
Dă'lū pe use-afară.

Ăstū Ovreiū din fire,
Îmbrăcatū subțire
Nu e cămătarū:
Vechiū coleg de scōlă
Lovil'arū o bōlă,
Ca să'l vēdū mai rar!

El pte că ține,
Jidanu la mine,
Dar îi mulțumesc:
Eu cu Ovreimea
Și cu perciunimea,
Nu mē învoescū.

Bavin.

CUGETĂRI ȘI PROVERBE

Ca să se desființeze consiliul permanente alu instrucțiunii, se propunea efortu scolare. Cum amū dăce, vindeamū viia că se cumpărāmū struguri.

*

Mulți una 'n față 'ți vorbescū
Ș'alta p'ascunsū plānescū.

*

Candidații de funcțiuni, mai ales de ministere, se cērtă pe portofolie, ca cum le-ar fi rēmasū moștenir comună. Așia fac și vrăbiile, cându se gâlcevescū p'un meiu care numai alu lorū nu e.

*

Nu mai cu vorba
Nu se face ciorba!

*

Pecatele făcute 'n mijlocul societății suntū d'ua mie de ori mai ușōre și mai de iertatū de cât cele comise 'ntr'ua monastire. Și vai! multū mai multe suntū cele din urmă.

*

Cine se pripescē
Se și păcălescē.

*

Prietenulū vechiū e ca vinulū: cu câtu se 'nvechiescē cu atātu e mai bunū.

*

În nenorociri sārăculū
Cu rēbdarea 'și află leaculū.

*

Singura fericire ce-arū trebui României e să aibă măcarū uă miie ca reposatulū Alexandru Golescu. Amū desființa și jurații și tōte tribunalele. Dēr... căți sunt d'aștia?

*

Cine intră nepoftitū
Ese pe unde-a venitū.

*

Guvernele nu potū face nimicū, cându funcționarii suntū rēi. La noi ēnsē, cându unū impiegatū lucrēzā mai multū de câtu

trebuie, crede c'a comisū uă crimă, și se căiescē. Norocire cându o lucra și câtu e datorū.

*

Stomaculū poți satura,
Ensă ochi... ba, ba, ba!

*

Religiunea cea mai curată e cea care n'are nevoie de popi. Și totuși așia ceva nu s'a vēdutu pēnē 'n diua de ađi.

*

Ce-au făcutū muma și tata
Face și fiulū și fata.

*

Conștiința c'ai făcutū binele e singura mângăiere statornică în diile de rēstriște.

PESCELE SĂRATŪ

Spuneți'mi dēc' ați mănăcatū
Pesce de celū sārātū;
Caci eu unrlū, Stanū pāfitū,
Cu hamarū l'amū inghițitū,
Cāți doriți ca s'el mănăcați.
Bunătățile 'i aflați:

Limba și-se înăsprescē,
Buza și-se încrețescē;
Falcile se întărescū,
Dinți 'n gură scārțiescū,
Cândū borcanulū se arētă.
Cu mănūșia 'ncovăiată,
Și cu buze rumenite
Totu de drojdie vopsite,
În câtu poți l'asemăna
Tocmăi cu femeia grea,
Atunci ochi' și se resfața
Rumenela 'ți vine 'n față;
Setea de gitleju te pișcă,
Limba 'n gură și-se mișcă.
Borcanulū, mănătu la gură
Cândū îți da uă 'nghițitură,
Mi-te vindecă de bōlă:
Chiarū din mōrte mi te scōlă.
Borcanulū se deșerteză,
Capulū și-se 'nvăpăieză,
Ērū unū solzū, în dinți rēmasū
Face minți cu necasū.
De'i turna totū cu paharulū,
Cam încetū îți uți amarulū;
Din ocaua cea popescă,
Ese duhū să te 'ntărescā;
Dērū sfintitulū de borcanū
Te tāmăie pentru-unū anū.

Starostea bețivilorū din negru.

ANUNCIU ÎNPORTANT

Se obștește la tōtă suflarea dupe fața globului, precum ca să se scie, că societatea de la *borta rece* din Iași, subtū președința D-lui Murescu, oferă un bogat ceaslovū de Brașovū bine legat, aceluia ce se va putea îndeltnici, ca în mai mulți ani să traducă Dicționarulū Societăței academice române în limba română.

Și redacțiunea *Ghimpelei*, pentru ca această lucrare colosală, are să ametească atāt capul cât și inima persōnei ce se va însărcina cu această lucrare uriașe, îi ofere ca premiū o colecțiune complectă de la fondarea sa și până ađi.

SONETU

Amicului meu N. S.

Mă miră! Ești om în fire, și totu te ții de basme!
Căci ce e poezia în vremile d'acum
De nu o năluce, din care s'boră fantasmă,
Vedute, născocite d'un creieru plin de fum?

Pricepe-te amice, și schimbă acestu drum
Pe care cântă greeri răpiți d'entusiasme!
Nu vești? când plângi, se strâmbă și ridu poite iasme;
Cându ridi, auzi cârtire și injurii unu duium!

Ce totu vorbești: virtute, onore și simțire;
De ângerî blândi și nobili; d'amorî și de iubire!
Și unde vești d'acestea în vremile de aci!
Deșteptăte!—D'acuma, mănâncă și bea bine
Și dormi, ș'apoi te 'ndemnă la fapte bizantine
Căci astu-felî, îți vor dice:—
Te 'nalți mereu,—nu cađi!...

Sir-Kok

Domnului Redactoru al GHIMPELUI.

Domnule Redactore,

Într'una din gazetele mcalitate ale matofișilor de stacoji, adică în *Telegraphul* de Joia trecută, am citit nise înșirte-mărgărite gróznice de nesărate despre nostima festă ce li s'a jucatî oficioșilor de patrioți democrați.
Șiretenia pricinei, dupe noima și ifosul povestirei ei de către pomenita gazetă, este cu toptanul schimonosita și întortochiată, așa cum nesăbuitii de Stacoji, altoiți, spre păcălirea lor, cu Fisticii cu Pestrîi și cu Porumbacii din toți timpî și de totă mâna, se schimonosesc și se întortochiază chiar pe ei-ênșii mereu și pe'ntrecute, pînă se vor trezi alergîndu iar cu jalbă în proțapă la Carvasara.
Eu, Domnule Redactore, ca neoșu popă pravoslavnicu ce sunt, nu potî nici să mistuesc nemernicia insovită în astarul mcalitlicurilor anoste, nici să ții supt obrocî adevêrulu.
Și deci năzuesc acum la bunătatea ce ai avut-o, o ai și vei avea-o večnicî Dumneata pentru voinea și blagoslovita noastră cărdășie, rugându-te duhovnicește ca, în *Ghimpele* Dumitale, singura gazetă serioasă, drăcósă și drăgăstósă în țera lui Vodă, să faci a se publica cu slove mari câtî gândacul și cât de curând următorea mea desmintire deslușitoare ca vii s'o daî aidoma pe sléu, iar nu prin verđi și uscate farafastichiri de pitici, asupra moftologilor îndrugate de gazeta sus-mânționarisă.

Desmintire deslușitoare.

Dar mai ântéu de tóte, cinstiți coconăși și mintóse coconițe, pentru că nici nu mi-a torsu mama pe limbă, să'mi fie cu ertăciune ca să daî pe pãrlitură șiretenia acestei pricinei âncă din ghiocoa ei, precum ca să se scie numaî.

Ascultați, vè rogu, și țineți minte.
Marți, pela toca eu m'e aflam în așteptare, dupe cumî mi se dișese, la *Pisica-negră* stăndu la taifasu advocățescu cu draciî nostri voinicî Găleşescu, Căcățiu, Scorțenu, Vină-de-iașă, Chipliu, Pitpalacu și alții. Pe cându desbăteamu patrioticește ca advocății asupra unu amendament propus de posnașulu de Căcățiu la propunerea lui Vână-da-iașă pentru meștesugulu cumî să se umple ș'a deca ora borcanul cu vinu ce se golise, veni, în sfârșit, între noi și fătú-frumosu al bâtei mele, prea-vestitul Petrică Brézul, care ne-a dișu curat așa:
«Tăică-părinte și frații mei de bătă, v'aducú veste bună, Pre-gățiti-vè blagoslovitele nostre bâte, căci suntem în ajunî d'a ne mai învêrti iarăși cu dinsele, în lege, prin astu bărăgamu de nemernici prototóri. Pentru astă-séră chiar am croitú să se facă în teatru cel mare o borobóță sdravénă care, într'unu felú saú într'altul, o se ne dea totu noă de alișverigî. Fiți gata.»

Va se diča, se vede curat, ca cu ochi și cu sprêcene, că păcăliți de stacoji, vedêndu că falnicii stâlpi ai țerei, tocmă prin claponul de nenea Gună alu lor, stău câtú p'aci s'ei mazilésca și d'astă dată, ai ticlitú vicleimulu cu *Haine vechi* în pofida prea cinstitei și de bunú neamú obladuirii a conulu Mascarachi, au pusú pe samponulu de aghiuță Daniilenu în podulu teatralulu ca se stingă cu suflarea numaî dintr'o nară tóte lămpile, au dișu pompierilor să se prefacă că znopeșcu și sequestréză pe comediantulu cu pricina, au învêțatú pe ortagiî și ortagiócele lor, cu care umpluseră de poruncelă sala teatralulu ca se sbiere *josu comitetulu* și să facă totú caraghiozliculu ce s'a petrecutú, au scosú, în sfârșit, pe comediantu d'a jucatú cățoia *Haine vechi*, ca Hagi-Ivatú dupe perdea, ș'apoi aruncă acum beloia în coșoșa comitetulu teatralulu, numaî ca s'ei croiască adică din chiarú seninú, mada de pursuvarisélă și de regularisire în contra muceniciloru țerei ca mintosulu Mascarachi, vitezulu Fluorescu, rușinosulu Lachiaverescu, neprihănitulu Bourescu, prea-cinstitulú Mavroianis și alții.

Bacă cumú este totă șiretenia pricinei. Și s'o credeți tocmă așa cumú v'o spune acumú chiarú prea vestitul Petrică Brézulu «prin duhovniceșca gură a lui Popa-Tache alu Dumnevóstră păstorú sufletescú.»

Prin urmare, acumú, cinstiți coconăși și mintóse coconițe, se stați strîmbu și se judicați dreptu, și vè vești încredința că după tóte ceaslovele de proopselă ale tuturorú Filisiloru vechi și noii, și după tóte decuirile doftoriloru în... dreptu ca Lache-Mache-Pache, faptele obladuirii stacojiilor cu ghiozboiagialicurile îndrugate de susu-citarisita gazetă se potrivescú ca nuca 'n perete.

Ș'apoi întrebú: Pe cine adică se 'ncercă a avăgi acesta îngănătore gazetă cându se prefacă că nu pôte înțelege «care a fostú cauza oprirei din partea comitetulu?»—Par'că crișanulu meu de gheștarú Petrică Brézulu n'arú fi fostú acolea făcêndu pe dracu'n patru numaî ca să ajungă la scopulu, seú, cum a ajunsú la morile lui Gussi.

Ce însemnăză ore aiurările acestei miorlăitóre gazete cându le taie atit de bécâne spuindú că aga și proconodulu de la ei-ênșii, iarú nu după por încelă, au scosú pe comediantu de după perdea?—Par'că iscusitulú meu ciraču Petrică Brézulu n'arú fi mai propocpsitú și mai practisitú în pehlivănie și scamotare decâtú oricine, ca se scie a trage din tóte pofitulú seú folosú, după cumú se pricepe bine a trage la mustăță vinulu din butea după strada Sabnelorú din Délu-Spiréi.

Este ore cu putință a nu-i veni cui-va grétă cându vede cu câtă cutegare acestă gazetă dice că „comitetulu teatralulu a arătú lipsă de bunú simțú, lipsă de sciință administrativă?—Par'că totú trecutulu și faptele de aci ale prea-vestitulú Petrică Brézulu n'arú fi de ajunsú ca se învederețe ori-cui că elú este arătatu cu degutul ca singurulú destoicnicu administratoru alú cetelorú de haiduci ca repoașii întru fericeire Hamalu, Giambasulu, Trancă, Petrarulu și cei de soțul acestora.

Și la urma u-melorú nu'i vine ore ori-cui se'și rădă până s'o strâmba de risú, cându ande p'acéstă tristă mcalită gazetă pomenindú de Constituție, de legi, de respectarea Publiculu?—Par'că însemnatulu de Dumnevóstră Petrică Brézul, n'arú fi nemuritorulu eroú de la Șepte-nuci.

Protestândú darú cu potcapetulu în mână și călare pe bute cu vrana deschisă, daî prin acésta susú și tare cea mai vie desmintire în contra a totú ce s'arú dice pentru acestú vrednicu fiú al bâtei melle, Petrică Brézu.

Popa-Tache.

LA O HALBA CU BERE

(Dedicaține unu student în drept.)

Ah! mi-e dor, mi-e dor de tine
Halba cu spumele line.
Ah! 'mi-e dor și plâng cu jale.
Când privesc spumele téle.

Điua nóptea 'n cafezene
Vrêú să'mi trec đilele mele;
Și cu dulci, cu blênde șópte
Să te beaú și đi și nópte!

Scump odor, bere iubită,
Unde'i spuma ta slăvită?
Unde'stú ale tele unde,
Unde ești draga mea, unde?

De-ar fi cerul cu iubire
Mi-ar da bani și-a ta đimbire;
De-ar fi cerul cu 'ndurare
Mi-ar da mie-o halba mare.

Ah! vai! lume vremea sbóra
Și n'am o lascae chióră!
Ai mei ochi nu mai vedú bere.
Ah-ce chinú! Ah! ce durere!

Setea arde ca un sóre
Al juniet dulce flóre.
Apa stinge veștejește!
Berea mie 'mi folosește..

Parodie de: MITICA.

DE TOATE

La Focșani, într'ua vale, acum câtú-va timpú s'a găsitú uă *căpățîna* petrificată, care nu lăsa nici uă înduoelă că trebuie să aparțină unu animalu antidiuvian. Cu tóte acestea descoperitorulu avu idea de a o trãmite lui Darwin, celebrulu autoru alú *originei speciiloru*. Acesta, fără multú dificultate, vedú că aparține unu vechiu mastodont poliar numitú *Cița Lin*.?—Curioșii o potú vedea totú-d'aura la autorele broșurei *Unú bouquet ministériel*. Se diče că e uă minune de frumusețe și proporționi.

Toată lumea se întrébă cine a provocatú scandalulu de marți seara de la teatru, pentru *haine vechi*? După discuția urmată mercuri la cameră se dovedesce că provocatorulu a fostú o *vechitură învechită în vechituri*.

Darú camera a cerutú guvernulu pedepsirea provocatorulu. Cumú? Vomú vedea.

Unú uriașú de deputatú în aprinderea sa patriotică și în marea sa plăcere ce are pentru vechituri streine a cerutú tam nesam pedepsirea prefectulu poliții pentru incapacitatea sa în materi de vechituri, de și prefectulu îi satisfăcuse plăcerea imediatú îndopândulu cu vechituri.

Se cere pedeapsa prefectulu fiindú-că și-a îndeplinitú datoria cu multú bunú cuvință și nu se cere pedepsirea deputatulu care se face ecoulú scandalulu ne făcêndu-și datoria pentru care l'a trimisú alegătorii seí! Ori că prefectura atrage stomachulu flãmânđilorú.

Cu ocasiunea discuțiunei* urmată în Cameră asupra scandalulu provocat de bañele vechi ale domnulu Milo, multú d-ni deputați s'au sburlit auzind că în regulamentul de zizinésca memoriă există Censura.

Acéstă infamă dragoste cartargiască, amú fost singurii care amú denunțat' o publiculu încă de la aprobarea și publicarea sa, și de atuncî și pênă Mercuri nimeni din tótă țera n'a dișu o singurá vorbă în contra acestei censuri în-trodusă numaî în teatru național, lăsând chiar cărciumele a se întitula teatru, și acum toți parú surprinși ca de o noutate, cându ea este totú așa de veche, ca și regimulu Cartargiescú!

Ține-se-va de vorbă barem a o desfința? Vom vedea.

Totú în ședința Camerei de Mercuri, redeseptându-se suvenirile de gloriă ale d-lui Petre Grădișteanu, în apărarea comitetulu teatralulu, unii din d-nii deputați întreprupându-l ílu întrebară deca vine de la șepte *nuci*. De și figura domniei sale radia de... întunecime, își continuă apărarea comitetulu din care face parte, așteptândú primăvera spre a răspunde acelora ce l'u intrerupea, și a'i convinge prin solidile sale argumente, ce le păstrează în museulu de la șapte *nuci*, bândú cu popa în papucî.

În urma calomniilor aruncate, dișesú de jidanii streini, în contra Românilorú, vre o câtú-va Ovrei din țera în urma somării a cător-va diare liberale, răspuseră protestândú în contra Calomniatorilor, desmintîndú, că acele fapte dupe cumú s'au probatú, nu au avutú ființă. Noi nu ne mulțumimú, numaî cu aceste protestări, a trei-đeci saú patru-đeci de ovrei ce facú excepțiune din regula generală.

Insulta și calomnia s'a făcutú în fața Europei, prin diarele din mai tóte țerile, dându-se memori reprezentanțilorú puterilorú de la Conferințele din Constantinople, prin urmare desmintirea și protestul ovreilor, să l'facă în corpore toți căți locuescú și trăiescú în Romania, și să l'adreseze puterilorú către care amú fostú calomniați, nu către noi care ne știmú unii pe alții. Numaî așa ne mulțumimú credemú în sinceritatea D-lor Ovrei.

Frații ungurî, cum vedurá resbelulu suspendatú, începură a'și arăta vitejia prin daruri, banchete și injurături contra Românilorú de multă dragostea ce au pentru ei. Credú ei că nu mai e trebuință de alianța Românilorú pe care o cerea astă vară? Timpulu o va spune.

Onestii și imaculații ciocoi de la *Timpitul*, care strigă în contra tuturorú bărbațilorú onesti, făcêndu hoți, bandiți, mișei, malonesti, și ei și nu mai efsunt ómeni onesti, ca și hoțul din poveste, care pe cându era aprópe să fie prinsú, striga, hoțu, puneți mâna pe hoțu. Așa și dumnia-lorú, strigă la toți că sunt hoți și altele, și ei, bietú, ca să nu'și strice obiceiulu, fără două caricaturî din diarulú Italianu Papagalulu, le reproduce în *Cucurigu* ca producțiunea căpățînei lor, ba încă într'una la unú colțú adauga o murdărie permisă se vede numaî în societatea lor alésă, al cărui membru este și argintarulú Bauer pensionarulú Văcăreștilorú.

Adaosulu rămătorulu este produsulu ingeniosulu capú alú fostulu mare calú doctoru alú facultăței din filipești. D'aceea și D-sa este plinú de filipești, să i fie de bine, cu tóte astea noi l recomandámú fratelui Chesarie spre a l'u admira, că a corespunsú pe deplinú articolulu seú privitor la libertatea *presei*.

Suntú optú lunișore de dila de cându d. Borcan-escu. nu mai este prefectú de poliție, și stâlpii telegrafici încă mai staú la pórtă sa! Ce óre d. Directore al telegrafulu așteaptă de nu pune să scótă acei stâlpi? Revenirea guvernulu trecutú cu d. Borcan-escu la poliție? îi place mai bine acelu guvernú? sau că le lasă stâlpii pentru a se spânzura, daca le-o veni pofță de airiseală?

Ni se asigură că âncă din Septembre trecutú s'a denunțatú d-lui Vahman, directorulu conservatorulu din Bucuresci, că D. Verzeanu, șeful corulu ar fi plastografiatú iscăliturile unorú persóne ce erau în congediú, și le-ar fi luatú lefile pe trei patru luni, și că d-sa a pusú denunțările sub saltea, lăsândú lumea să cređă în complicitatea sa, mai alésú că mântinea în funcțiune pe plastografă.

S'a făcutú denunțări și parchetulu asupra acestu cazú, și parchetulu ca și D. Vahman tace.

Singurulú lucru ce s'a operatú în urma acelorú denunțări s'a mutatú plastografulu care ne stropește cu trăsura de la conservatorú la seminarú, ca să facă negreșitú noi operațiuni în arta plastografie în care se vede că este prea fericitú în reușita lorú.

Puindú acestea în vederea d-lui ministru de culte, așteptámú de la d-sa să dea satisfacțiune moralei publice ultragiante de D. Vahman care a umplutú conservatorulu românú cu streini, de care nu avemú nici o nevoie.

L A E A

Peste țeri în depărtare, facla noptii cându luceșce

Legănându-se cu farmecú pe oceanulu instelatú,

Și d'a bórelorú suspine frunđa tainicú cândú șoptesce,

Gândulu meu e totú la tine, éru tu..... sciu că m'ai uitatú,

Fie nóptea liniștită, fie dorú seú și semină,

Din ochi lacrimé páraie necurmatú 'mí isvorescú.

Fie 'n visú seú rugăciune, alú meu sufletú totú suspină,

Și cernitú d'a tea uitare, eu la tine mă gândescú!

Éru cândú ânima'-mí plăpândă, într'ua đi nu va mai bate

Și ca stelele departe, dusú din lume eu voiú fi,

Dorulú tóu, ce n'are margini, pên' la mine va strábate

Și pêtrunsú d'a tea iubire eu la tine voiú gândi!

Daniel D. Zorila.

PROGRAMULU

SCOLEI LIBERE DE SCIINTE POLITICE

Anulú Scolarú 1876—1877.

Luni séra, 7—9, an. I, Procedura Dr. Civile, d. D. Theodorescu.

Marți séra, 7—8, an. II, Sciința Financelor, d. G. Olănescu.

Marți séra, 8—9, an. II, Dr. Penal cu Procedura lu, d. Remus Oprénu.

Mercuri séra, 7—8, an. III, Dreptul Comerciale, d. I. Poenaru-Bordea.

Mercuri séra, 8—9, an. III, Medicina legală, Dr. Paul Petrinu.

Joi séra, 7—8, an. III, Dreptul Admin., D. Mih. Zenide.

Joi séra, 8—9, an. I, Comptabilitatea, d. G. Chirilov.

Vineri séra, 7—8, an. III, Economia politică și Statistica, d. Em. Protopopescu-Pake.

Vineri séra, 8—9, an. III, Dr. Constituțional și Internațional, d. Romulus Oprénu.

Sâmbătă séra, 7—8, an. III, Dreptulu Civile, d. C. Nacu.

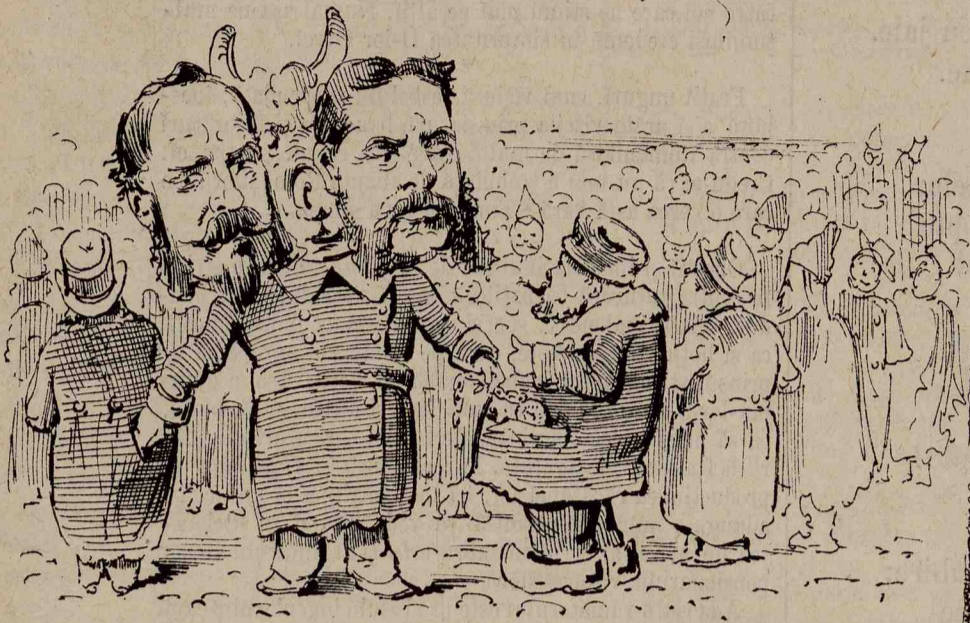
Sâmbătă séra, 8—9, an. I, Dreptulu Civile, d. M. Poenaru-Bordea.

Duminecă điua, 9—11, an. II, Dreptulu Civile, d. D. Theodorescu.

Directore, Em. Protopopescu-Pake.

Secretar, Ión Thănăsescu.

Bucurosci. — Typogr., Labor., Rom., Str., Acad., No. 19.

P. III. — Obiceiul nostru nu intră în recomandarea progenitorilor noștri — veți vedea, numai ascultați-ne.

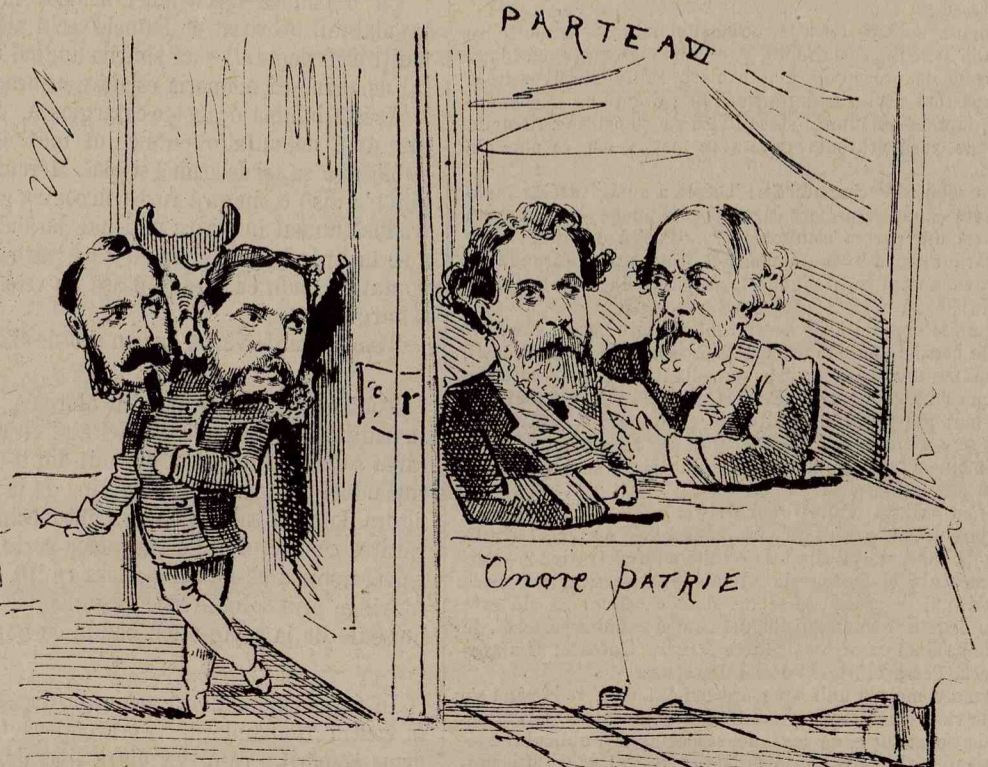
P. II. — Iată-i, corpuri din corpul nostru, ei vă va face fericirea; dați-le ascultare și supunere.

P. VI. Curios! eu totă infama noastră ingraturdine, armele noastre nu'i ajunge. — (În fața durerosei realități credem că acești părinți nu 'și vor mai răsgăia copii pe viitoru nepuși la încercare).

P. V. — Ne-am ajuns scopul, de acum să sdrobim și pe progenitorii noștri.

P. IV. — Să'i spionăm bine, spre a ne implini datoria angagiamentului ce ne-am luat în fața streinului, pentru a'i perde mai curându, și respalata ne va folosi.

LITOGRAFIA: M. B. BAER, BUCUREȘCI.

(*) Veți No. 52 din 26 Decembre 1876, Numerotația fiind greșită de D. Desemnatoare se rectifică prin esplicare, gravureloră.